

vedtagelse, han helst så vedtaget, ligger der en signalværdi.

Jeg er også glad for, at hr. Peter Skaarup bekræfter, at når statsministeren giver udtryk for noget her fra talerstolen, så ligger der også en signalværdi heri. Det er muligt, at signalet ikke bliver fulgt. Så er det godt, at der også i forslaget til vedtagelse står, at Folketinget kræver, at regeringen løbende orienterer, sådan at vi har mulighed for at gribe ind, hvis administrationen ikke følger det signal, der ligger i Holocaustkonferencens slutdokument.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes bare, man kunne have undladt al den opfølgning fra folketingsmedlemmers side, de spørgsmål og den kontrol, der nu skal til, ved at have støttet det forslag om at give fuld åbenhed, der var i cirkulation på et tidspunkt, og jeg kan ikke se, hvad der er af problemer i det.

Jeg tror også, at SF har kæmpet for, at vi skulle have åbne arkiver, og derfor er der grund til at følge denne sag yderligere op, men som sagt kan vi ikke blive ved med, at det er på folketingsmedlemmers private initiativ, at der hele tiden skal følges op.

Det bør være sådan, at det bare kører efter en snor og der er fuld åbenhed.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Peter Duetoft som ordfører.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til statsministeren og kulturministeren for oplæggene her i dag, og jeg vil gerne sige en speciel tak til statsministeren, fordi statsministeren spurgte, om jeg ville være med i delegationen til Holocaustkonferencen i Stockholm. Så jeg har jo den belastning nok at være det eneste folketingsmedlem, der faktisk ved, hvad der foregik på den konference, fordi jeg jo selv var der.

Jeg må sige, at med al respekt for diskussionen om arkiver, og hvor vigtig den end kan være, så er det altså for meget i forhold til det, Holocaustkonferencen også handlede om. Den handlede faktisk om meget andet end arkiver.

Det er da rigtigt, at det er en vigtig diskussion, hvor åbne vores arkiver skal være, og at vi skal huske vores historie og alt det her, men man må altså ikke glemme, at Holocaustkonferencens hovedbudskab også handlede om at være beredt og være forsigtig i dagen i dag.

Historien er virkelig, historien er vigtig, men historien er vigtigst, hvis den får følger for i dag, og det, der var Holocaustkonferencens budskab, var, at bekæmpelsen af racisme, anti-semitisme, intolerance osv. skulle speedes op.

Det er jo en kendsgerning, at der er manglende viden også i Danmark om de her ting. Da vi i sin tid foreslog holocaustcentret, blev der i Undervisningsministeriet lavet en undersøgelse af skoleelevernes viden i dette land. 97 pct. af vore skoleelever fortalte, at de vidste, at der var blevet slået jøder ihjel under krigen. Fint nok. Det glædede undervisningsministeren sig så meget over, at hun helt glemte at være for holocaustcentret. Men kendsgerningen var, at gik man videre i spørgsmålene, så var der omkring en tredjedel af de unge mennesker, der mente, at Heinrich Himmler var en tysk menneskerettighedsforkæmper, og der var en tilsvarende procent, der ikke kunne svare på, hvad Auschwitz var. Og havde man spurgt, hvad Krystalnatten var, eller spurgt, om der var diskrimination i Tyskland i 1933 og 1934, havde man garanteret fået resultater, der var endnu værre.

Der er en manglende viden ikke mindst blandt unge mennesker om de fundamentale funktioner i holocaust, og derfor er det vigtigt, at man sætter ind med efteruddannelse for lærerne, bl.a. i Yad Vashem i Jerusalem, men også, at man sørger for, at man får modvirket Internetproblemerne.

Jeg har tidligere i dag i en kort bemærkning nævnt, hvilket underligt stof man kan finde på Internettet. Men man falder jo kun for påstandene om, at Auschwitz aldrig har eksisteret, hvis man ikke ved noget om det og aldrig er blevet vaccineret mod de synspunkter.

Kendsgerningen er derfor, at det, der måske var det vigtigste i Holocaustkonferencen, var undervisningsindsatsen og diskussionen om indsatsen omkring Internettet.

Arkiverne er spændende at diskutere. Jeg har fuld tillid til, at man har åbenhed, og jeg har da fra centret for holocaustforskning jo også hørt, at der altså er disse 70.000 sager, man kan tage fat på, så man har da godt nok et eller andet at lave.

Men det, som jeg også synes er vigtigt at holde fast i i dag, er, at hvis man går ud på gader og stræder i Danmark og siger holocaust, så tænker alle på dødslejrene, men sandheden er jo, at det kun er halvdelen af holocaust. Det var jo den endelige løsning, og det var den endelige